

Jaargang 25 - Nummer 4 - december 2019

De Bulletalie

Informatiebulletin voor de stichting tot behoud van de BU130
Uitgave van de Vereniging Vrienden van TRUI

Inhoud	
Colofon	2
Redactioneel	3
Van de voorzitter	4
Van de stichtingsvoorzitter	5
Afscheid Queryn	6
Afscheid Jan “Harry” Siblesz	7
Afscheid Pia	9
Intro Mees “Vink” van Wetten	11
Najaars MIO-weekend	13
Laatste vaarweekend	14
Passie voor een oude Haastrechtse woonboot	15
Merchandise	23
Algemene Informatie BU130	24
Algemene Informatie VVT	26
Opkomend Tij	27

Colofon

De Bulletalie is een uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui en heeft tot doel geïnteresseerden op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van Trui. Het blad verschijnt drie tot vier maal per jaar.

Redactie:

Marco Wubben
bulletalie@bu130.nl

Contact VVT:

Coenderstraat 1
2613 SM Delft
vvt@bu130.nl

Oplage:

265 exemplaren

Website:

<http://www.bu130.nl>

Fotografie:

Emiel Klifman
Jan Siblesz
Mees van Wetten
Ciska de Ruiter
Rob Anders

Lid worden

Uitsluitend schriftelijk of per e-mail en bij voorkeur met een aanmeldingsformulier dat je kan verkrijgen op <http://www.bu130.nl/contact/vvt/>

Beëindigen van het lidmaatschap

Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk of per e-mail te geschieden. Zie Contact VVT.

Redactioneel

Het is alweer tijd voor de laatste Bulletalie van 2019. Een record als je het mij vraagt, want het is voor eerst in tijden dat er weer 4 Bulletalies in 1 jaar zijn verschenen.

De tijd van feestdagen, korte dagen en lange nachten staat weer voor de deur. Een mooie gelegenheid om terug te blikken en vooral vooruit te kijken op wat 2020 ons gaat brengen. Inmiddels heeft de botter haar ligplaats bij het Zuiderzeemuseum weer ingeruild voor de ligplaats bij scheepswerf Koningspoort in Rotterdam voor het jaarlijkse winteronderhoud.

Eerst de terugblik! Zoals jullie in de vorige Bulletalie konden lezen, is het na 13 jaar weer gelukt om tijdens de zomerweken naar Denemarken te zeilen. Een mooie prestatie die door de verschillende bemanningen is neergezet. In het najaar is er weer fanatiek gezeild op het IJsselmeer, werd er meegedaan aan de Visserijdagen van Workum en is er weer een vaarweekend met MIO's geweest.

Nu we de winter tegemoet gaan en de Botter in Rotterdam ligt voor het jaarlijkse winteronderhoud, zal onze nieuwe kluscommissaris, Mees “Vink” van Wetten, met de botter-enthousiastelingen ervoor gaan zorgen dat de boot ook in 2020 weer zijn tochten kan varen.

Een mooi bruggetje naar 2020... In 2020 wordt Trui 145 jaar en dat betekent dat we komend jaar het 29e lustrum van de botter vieren. Inmiddels is er een lustrumcommissie samengesteld die is begonnen met de voorbereidingen om er weer een leuk feest van te gaan maken. In de volgende Bulletalie ga je daar zeker meer over lezen.

Helaas is er ook minder leuk nieuws te melden. De komende winter zal bol staan van de bestuurswisselingen. Zowel binnen de stichting als bij de VVT zullen er mensen weg gaan en ontstaan er vacatures die in sommige gevallen niet opgevuld kunnen worden. Reinout komt daar in zijn stukje iets uitgebreider op terug.

Ga ik mijn redactioneel afsluiten met julle allen alvast hele fijne feestdagen en alvast een mooi 2020 te wensen!

Marco Wubben
Redacteur Bulletalie

Van de voorzitter

In de periode 2011 t/m 2016 heeft Trui niet voor de Bolk kunnen liggen tijdens de OWee. Wegens de werkzaamheden aan de spoorzone was de toegang vanuit Delft tot de Buitenwatersloot afgesloten. Tegelijkertijd begon de TU Delft met een nieuw beleid waarbij studenten meer werden gemotiveerd om sneller te studeren. Voor wat ik begrepen heb zijn er veel meer verplichte contactmomenten en tussentijdse deeltentamens, waardoor mensen minder tijd denken te hebben voor activiteiten buiten het curriculum.

Sinds 2011 werden er minder botterenthousiastelingen lid gemaakt. In eerste instantie werd dit niet goed opgemerkt. Er was een grote hoeveelheid nieuwe maten in opleiding. Gevolgd door een grote hoeveelheid schippers in opleiding, maar een beperkte hoeveelheid maten in opleiding. Ditzelfde fenomeen is terug te vinden in de invulling van de bestuursfuncties van stichting en VVT.

In de stichting zijn een aantal mensen die wegens persoonlijke omstandigheden of omdat zij hun functie al een tijd doen hun functie neerleggen. Deze functies gaan nu gedeeltelijk ingevuld worden door de (nieuwe) jonge mensen vanuit de VVT. Het resultaat: Marco en ik zijn de enige overgebleven leden van de VVT, en onder de huidige Bolkleden lijkt er niemand enthousiast om VVT-bestuur te gaan doen.

Aangezien wij allebei een fulltimebaan hebben en niet (meer) lid bij de Bolk zijn, hebben wij weinig tijd om activiteiten te organiseren en de Trui te promoten op de sociëteit. Om deze reden hebben we, in samenspraak met de stichting, besloten om in 2020 de Bulletalie te blijven maken en facturen voor de contributie te sturen. Daarnaast hebben we mensen bereid gevonden om het lustrum van volgend jaar te organiseren. De overige activiteiten zullen weer opgepakt worden zodra er verjonging in de VVT plaatsvindt.

Op 12 februari 2020 zal de jaarvergadering plaatsvinden en zullen we deze aankondiging nogmaals doen. Deze jaarvergadering zal plaatsvinden op de Bolk, Buitenwatersloot 1-3 te Delft en zal starten om ca. 20:00 uur.

Ik vind het jammer voor de VVT, maar het varend houden van de Botter blijft prioriteit 1.

Reinout Wiersema
Voorzitter Vereniging Vrienden van Trui

Van de stichtingsvoorzitter

Allereerst een welvend 2020 gewenst na de gezellige feestdagen staat er weer een mooi jaar voor de boeg. Tijdens het schrijven van dit stuk hebben we net met een groep schippers, maten en botter fanaten een onderhoudsoverleg gevoerd om de planning van het winter-onderhoud door te nemen. Door de vele ogen en jaren aan ervaring die aan tafel zaten zijn we compleet voorbereid.

Het onderhoud is ondertussen met een paar grote klussen bezig, het 2, 5 en 10 jaarlijkse onderhoud van de motor vallen dit jaar samen en de zwaardglijklampen waren al een poos aan vervanging toe. Gelukkig is over de jaren de kennis van motor en houtbewerking overgebracht en bewaard gebleven zodat we het onderhoud zelf kunnen blijven volhouden.

Net als de boot is ook het bestuur van de stichting aan onderhoud onderhevig. Na 2,5 jaar als bestuur, eerst als secretaris en later als voorzitter, wordt mijn aandacht helaas gevraagd bij mijn werk en het afronden van mijn studie. Daarom zal dit een van de laatste stukjes van mij als voorzitter zijn en zal ik voorlopig de taak van secretaris waarnemen. Gelukkig is er ook nieuwe aanwas en zal Isabel zich in de volgende Bulletinie introduceren. Samen met een opvolger voor de penningmeester en die nieuwe kluscommissaris waait er weer een frisse wind door de stichting. Gelukkig blijft de ervaring nog rondhangen in de vorm van oud-bestuurders, schippers en onze wiki.

Ik zet een stap terug van de botter af, maar gelukkig zijn er altijd mensen die de boot vooruit willen helpen, en dan het liefst door te zeilen.

Rudy van der Zwan
Voorzitter van de stichting tot het behoud van de BU130

Afscheid Queryn

Hallo iedereen. Hier de secretaris van de VVT, Queryn, aan het woord. Bijna drie jaar ben ik nu in de ene of andere rol, deel van het bestuur van de VVT geweest. Ik ben samen met Pim en Huib aangesteld, toen nog als verantwoordelijke voor de OWee. In die functie heb ik twee jaar geholpen om zaken rondom de OWee te regelen.

In beide jaren is dat toen goed gelukt, en het brengt me altijd een glimlach als ik mensen hoor praten over de leuke momenten die ze in de OWee op de boot hebben doorgebracht. Het is echt een geweldig gevoel als een activiteit die jij organiseert mensen bij deze vereniging trekt. Echter heb ik dit natuurlijk allemaal niet in mijn eentje georganiseerd, en ik ben enorm dankbaar voor iedereen die mij daarbij heeft geholpen deze laatste jaren. Zeker mensen zoals Ivo, die in hun eentje een hele activiteit voor de boot in elkaar zetten. Zonder hen zou de OWee zeker minder leuk zijn.

Maar goed, na twee jaar waren het bestuur waar ik mee naar voren was gekomen, ook weer klaar om vaarwel te zeggen. Toen zat ik opeens in een volledig nieuw bestuur als secretaris. Het bestuurslid dat er het langst zat, maar wat qua leeftijd nog steeds jonger was dan de gemiddelde leeftijd van het bestuur.

Ik denk dat een van de grootste frustraties van mijn tijd in het bestuur is dat ik niet in staat was om nieuwe mensen te interesseren in de VVT, hoewel dat toch het doel was voor het bestuur toen ik aankwam. Die frustratie bestaat nog steeds, en ik ben dan ook erg ongerust of het goedkomt als ik weg ga. Want na de komende jaarvergadering treed ik af als secretaris van de VVT.

Dit laatste jaar was voor mij persoonlijk erg zwaar. Persoonlijk vind ik dat ik een stuk minder bereikt heb als secretaris dan dat mijn doel was. Maar goed, na drie jaar, met ups en downs, is het voor mij tijd om op te stappen. Ik wens het overgebleven bestuur het beste, en wens hen sterkte met het verdere bestuur van de VVT.

Vaarwel,

Queryn Waller
Aftridend secretaris Vereniging Vrienden van Trui

Afscheid Jan “Harry” Siblesz

Toen ik mij ruim tweeëneenhalf jaar geleden aanmeldde voor de stichting had ik niet kunnen verwachten dat dit zo’n avontuur zou worden. Met ervaring als penningmeester bij mijn vorige vereniging in Groningen verheugde ik mij al op lekker centjes tellen op mijn warme (te) kleine studentenkamertje. Dat het grootste deel van het werk echter niet thuis gedaan wordt heb ik wel gemerkt en dat ik na samengewerkt te hebben met acht verschillende medebestuurders zou eindigen als langzittend stichtingsbestuurslid had ik niet verwacht.

Hoogtepunt van mijn periode bij de stichting was toch wel het groot onderhoud in Elburg. Vier weken lang, waarvan ik er bijna drie heb meegepakt, werkten we met een enthousiaste groep aan onze schuit. Overdag hard werken, ’s avonds veel gezelligheid maar weer op tijd naar bed. En dat in het meest prachtige zomerweer met af en toe een verkoelende duik in de haven. Een ander hoogtepunt waren wel de twee zomerweken in Denemarken die ik afgelopen zomer heb mogen varen. Na een mooi staaltje planning van schippers en stichting was het mogelijk om weer na meer dan tien jaar naar Denemarken te gaan en daar heb ik ten volste van genoten.

Andere dingen die mij bijblijven zijn de gezelligheid met medebestuurders ook al was de samenwerking niet altijd makkelijk, tripjes dwars door het land met Johan omdat er weer eens iets stuk was en de vele andere herinnering op of om de schuit of de soos waarvan er te veel zijn om op te noemen.

Dan rest mij nog mijn opvolger Sven succes te wensen. Inhoudelijk weet ik dat hij er als huidig verenigingsthesaurier absoluut klaar voor is penningmeester te worden van onze stichting, maar zoals ik al zij komt bij deze functie veel meer kijken dan centen tellen.

Ik bedank mijn acht medebestuurders met wie ik samen heb mogen werken, de schippers voor hun bezorgdheid om Trui en om ons en de VVT voor het gezicht van Trui naar de buitenwereld. Ik treed af maar ben voorlopig niet weg en zal velen van jullie vast wel weer tegenkomen op de boot of de soos.

Het was me een genoegen,

*Jan "Harry" Siblescu
Aftredend penningmeester van de stichting tot het behoud van de BU130*

Afscheid Pia

De afgelopen -ongeveer- 2 jaar heb ik mezelf commissaris onderhoud (“kluscom”) van de Stichting (tot Behoud van de BU130) mogen noemen. Tijdens dit seizoen hebben twee keer een winteronderhoud en één grootonderhoud plaatsgevonden.

Ik heb uiteindelijk besloten om deze functie door te geven omdat ik me weer meer wilde focussen op mijn studie, en omdat ik het tof vind dat een nieuw persoon nu alle kennis van het vak kan vergaren.

Het zijn van kluscom is een erg drukke taak (een boot uit 1875 die frequent (en een beetje lomp) gebruikt wordt gaat nou eenmaal vaak stuk) maar is dus ook erg leerzaam. Ik heb in de afgelopen 2 jaar veel geleerd over zeilen, de boot, het onderhoud van zo'n boot en klussen in het algemeen. Naast deze voor de hand liggende leerpunten waren er ook minder voor de hand liggende leerpunten: leren hoe je projecten moet begeleiden, leren hoe je mensen moet motiveren of enthousiasmeren en het verschil tussen constructieve feedback en nutteloos gezeur leren kennen. Allemaal eigenschappen die in het dagelijks leven stiekem erg nuttig zijn.

Voor al het grootonderhoud in Elburg was een goede ervaring: lekker in het zonnetje aan de boot klussen, een beetje op vakantie zijn en vooral veel samen doen. Het grootste onderdeel van de boot dat vervangen is, is het onderwaterschip aan de stuurboordzijde. Men was grotendeels met zijn eigen onderdeel bezig, maar soms moest iedereen samen komen om een gang in de boot te zetten. In Elburg kregen we ook veel belangstelling van mensen die toevallig in de buurt waren, mensen die expres waren gekomen om ons te bezoeken of familieleden van klussers en andere bekenden. Het was leuk om te zien dat mensen tijd en moeite willen steken in de boot, maar ook om het plezier te ervaren van een goed onderhouden boot, wetende dat jij daar aan geholpen hebt.

Ik wens Vink (Mees, mijn opvolger) veel plezier en succes, ik hoop dat de boot nog een lange tijd in goede staat kan worden gehouden en ik hoop dat de wereld steeds minder investeert in kernwapens.

Pia van der Teems
Aftredend kluscommissaris van de stichting tot behoud van de BU130

Introductie Mees “Vink” van Wetten

Daar hajanem:

Het is ik! Vink!

Ik heet stiekem Mees, ik ben tweedejaars bouwkundestudent en ik wil me graag voorstellen aan iedereen als de nieuwe kluscommissaris! Probeer waar mogelijk je enthousiasme te bedwingen, anders springt er misschien een gang uit de boot en dan moet ik de hele onderhoudsplanning weer omgooien.

Het lijkt me leuk om mezelf voor te stellen aan de hand van een wereldbeeldversplinterende anekdote. Ik heb de rol van kluscommissaris voor de stichting namelijk geheel zonder dubieuze motieven op me genomen.

Het begon allemaal tijdens een zeilweekend ergens in de na-KMT. Wanneer op een goede avond sardiniëren in het vooronder iemand een prachtig idee in mijn hoofd plantte. Het idee om de spanten onder het voordek elk een naam te geven onder het thema: “prins Bernhard en de Onechtelijke kinderen”. Waarin de mastbalk de naam van ‘s-landsch favoriete aanverwant aan zou moeten nemen.

Om zoiets vast te leggen als BotterCanon™, is echter de goedkeuring nodig van illustere bottermafia. Hiervoor moest ik op een of andere manier binnen zien te dringen in de binnenste cirkels van deze voor mij tot noch toe vrij onbekende figuren.

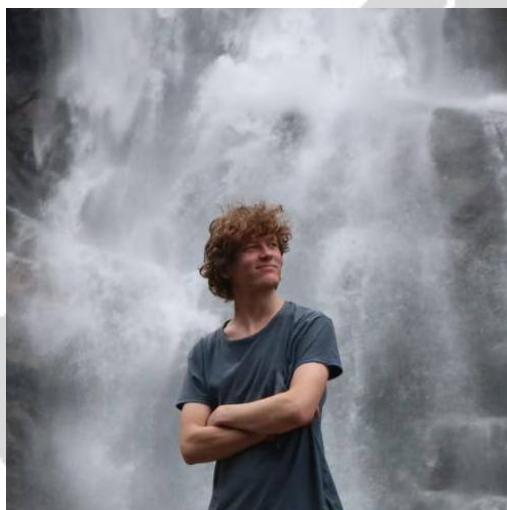
Ongeveer een jaar later was ik bijna mijn snode plannen vergeten. Wanneer er plots een kans om deze voort te zetten vanuit het niets opdook. Een kans om mij volledig te assimileren tussen de botteriken als ‘commissaris onderhoud der Stichting tot Behoud van de BU130’. Deze heb ik niet laten liggen.

Van het een komt het ander en nu ben ik hier. Ik ben laatst bescheven als ‘stabiele factor’, iets wat mij nooit eerder is overkomen. De vraag of dat iets zegt over mijn kwaliteiten of die van de stichting laat ik graag achterwege. De belangrijke les hier is dat al je dubieuze ideeën werkelijkheid kunnen worden als je maar hard genoeg bootjevaart!

Nu dat de Trui in Rotterdam ligt is het hele ‘zeilen’-aspect van het bootjevaren jammer genoeg iets ingewikkelder. Klussen is hiervoor echter een buitengewoon solide alternatief, dus schrijf je vooral in op de kluslijsten.

Ik wens iedereen een vrolijk Klusmis en gelukkig Tanen. En anders zie ik jullie wel van achter de kaarplaten als ik tijdens de hellingweek in de bun ben opgesloten voor incompetentie.

Mees “Vink” van Wetten
Kluscommissaris van de stichting tot het behoud van de BU130

Najaars MIO-weekend

Afgelopen november was er weer een MIO-weekend. Een MIO-weekend is een weekend waar Maten In Opleiding (MIO's) speciaal meevaren om het hele weekend te oefenen. Nu oefent een MIO natuurlijk elk weekend dat ze meevaren, maar MIO-weekend doen ze het de hele tijd, met oefeningen speciaal bedacht door Pim en Marieke. Pim en Marieke zijn bijna altijd de schippers op zo'n weekend, en de tijd en moeite die zij stoppen om een zo leerzaam mogelijk weekend te maken is indrukwekkend.

Maar deze keer was het MIO-weekend toch *nét* iets anders dan normaal. Er gebeurde namelijk iets was misschien nog nooit gebeurd is in de geschiedenis van de Botter: voor het eerst waren er op het weekend meer vrouwen aanwezig dan mannen. Jawel, u leest het goed. Er waren vrijdagavond wel 5 vrouwen aan boord en maar 4 mannen. Deze historische gebeurtenis werd later nog versterkt toen Pim zaterdagavond door ziekte de boot moest verlaten.

In ieder geval was het weekend even leerzaam als altijd, met vele memorabele momenten. Zo werd zaterdagochtend de boot “vaarklaar” gemaakt, en mochten de MIO's uitzoeken wat er verkeerd was. Sommige dingen werden vrij snel gemerkt, zoals die pikhaak die buiten boord lag of de fok die verkeerd lag. Andere sabotages werden minder snel opgemerkt, en ik moet toegeven dat ik de grootval nog nooit zo verkeerd heb gezien. Daar bovenop waren er ook weer oude bekenden, zoals zwijgzeilen of man-overboord.

Al met al was het een weekend dat men niet snel zal vergeten, en op de terugweg werd zelfs de mogelijkheid om een vrouwenweekend op de boot te organiseren. Of dat lukt valt nog te bekijken, maar de hoop is er.

Queryn Waller

Laatste vaarweekend 2019

Op zaterdag 30 november begonnen 7 dappere mensen aan het laatste vaarweekend van seizoen 2019. Dit was ook het begin van de tocht naar Rotterdam om Trui daar achter te laten voor het winteronderhoud. Op zaterdag ging de tocht van Enkhuizen naar Edam. Zelf was ik daar niet bij, maar ik begreep dat er weinig wind was, helaas. 's Avonds hebben we Edam ontdekt. De eerste kroeg waar we binnen liepen had de muziek nogal hard staan; een lokale jeugdige bleek zijn/haar verjaardag te vieren. Na met één rondje bijna alle Texels Bock opgedronken te hebben zijn we maar door gegaan naar de volgende kroeg. Die had een betere selectie bieren en de muziek stond wat zachter, zodat we ook nog met elkaar konden praten.

Volgende dag vertrokken we niet al te vroeg richting Amsterdam. Ook vandaag was er helaas weinig wind. Maar we kwamen wel vooruit, dus we hebben gezeild tot zonsondergang. We hebben de boot aangemeerd bij Amsterdam Centraal om daar het deel van de bemanning wat niet mee zou gaan op maandag af te zetten. Ook is Querijn, die alleen op maandag mee zou varen, daar opgestapt. Toen de bemanning voor de reis naar Rotterdam compleet was kon de tocht beginnen.

Vanaf Amsterdam CS zijn we naar de eerste brug gevaren. Deze zou om 22:00 voor ons open gaan, dus we konden even een uurtje slaap pakken. Niet heel veel later, pak 'em beet een kwartier, moesten we wachten voor de volgende brug, de spoorbrug. Om 23:00 werd ons gemeld dat die spoorbrug om 01:30 voor ons open zou gaan. Wij konden dus weer een paar uur slapen. Vervolgens zijn we netjes om 01:30 door de brug gevaren, samen met een ander zeilschip, om zo ons konvooi door Amsterdam te beginnen. Best tof om zo laat in de avond eens door Amsterdam te varen! Na zo'n twee uur varen hadden we weer een uurtje rust voor de draaibrug bij Schiphol open zou gaan. Zelf besloot ik wat langer op bed te blijven liggen en kwam pas weer het vooronder uit toen we bijna bij de spoorbrug bij Gouda waren. Maar via de marifoon kreeg ik mee dat de reis voorspoedig verliep. Uiteindelijk hebben we Trui mooi volgens planning bij de Oude Haven in Rotterdam afgeleverd. Daar nog rustig zuurkoolstampot gegeten en de restjes speciaalbier opgemaakt.

Al met al was het een mooie tocht door een deel Nederland waar we niet regelmatig varen. Trui ligt nu rustig in de haven te wachten totdat ze weer de benodigde liefde krijgt om het komende vaarseizoen ook weer vele mooie vaartochten mee te maken!

Christiaan Nouws

Passie voor een oude Haastrechtse woonboot

Tekst en foto's: Cisca de Ruiter, Museumwerf Vreeswijk

Op de helling bij Museumwerf Vreeswijk ligt sinds begin juli de Victoria Regia. Met een rechte doos op een oud scheepscasco is zij het prototype van een traditioneel woonschip. Toch loopt menig een aan haar voorbij. Zo niet de Historische Vereniging Haastrecht en nieuwe eigenaar Guus Bening. De Victoria Regia is een woonschip met een streekgebonden verhaal.

Woonschip Victoria Regia, regionaal erfgoed op de helling bij Museumwerf Vreeswijk

Victoria Regia, vernoemd naar de grootste en indrukwekkendste waterleliesoort, heeft een vaste plek in een smal insteeikhaventje in Haastrecht, haaks op de oude rivier de Hollandse IJssel. De laatste jaren lag de woonboot er onbewoond en stil. Terwijl het bladerdak boven het woonschip groeide, daalde de staat van onderhoud. Dit was een doorn in het oog van de jonge architect Guus Bening. Als kind droomde hij ervan te wonen op deze boot. Nadat het dak na langdurige lekkage door verrotting was ingezakt, trok Guus de stoute schoenen aan. Hij kocht de Victoria Regia van zijn vader en repareerde het dak. Maar niet alleen het dak bleek in slechte staat...

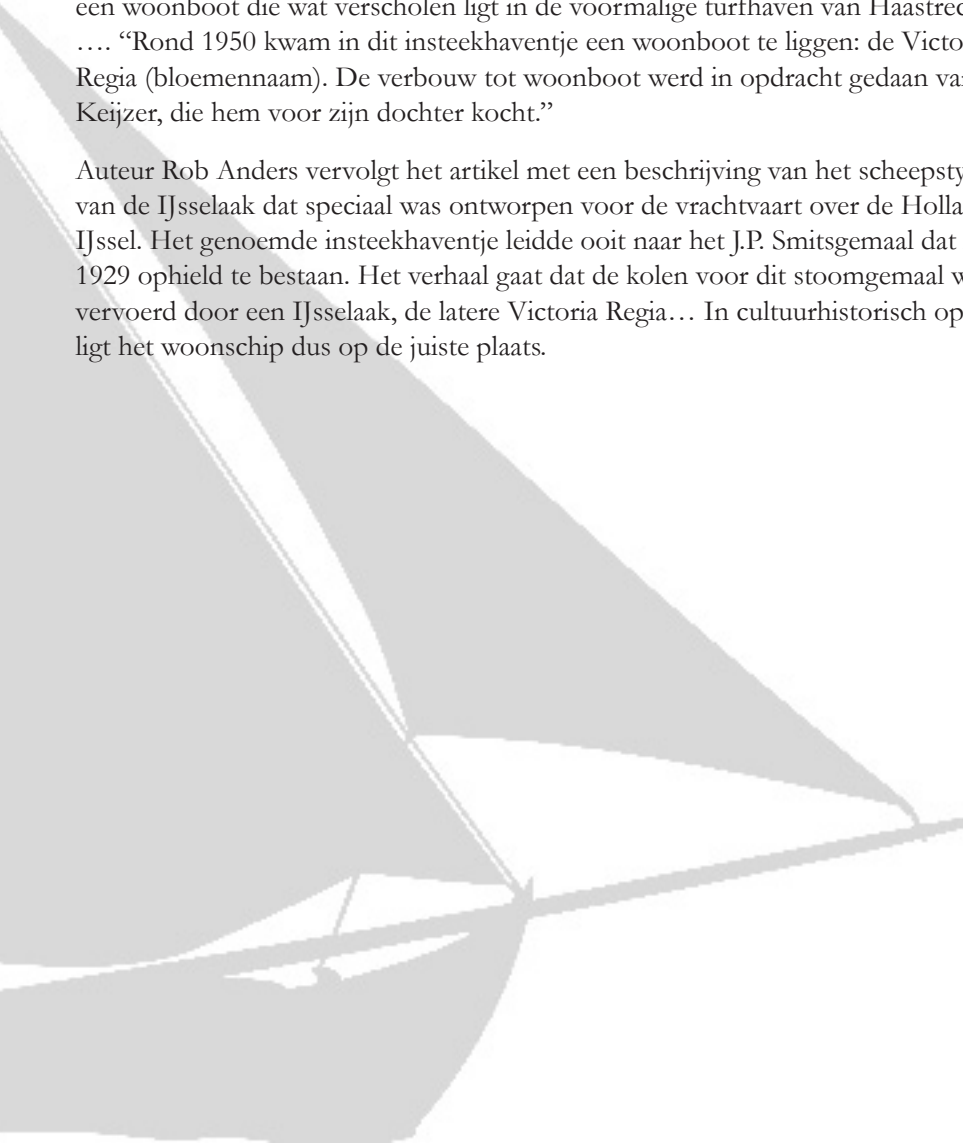

Victoria Regia jaren geleden op haar plek in het Haastrechtse insteeikhaventje (Foto: Rob Anders)

Cultuurhistorisch erfgoed

De Victoria Regia is niet zomaar een woonboot. Zij is er één met een streekgebonden verhaal. Vergroeid met de regio is het alweer lang geleden dat zij haar intrek nam in de insteeckhaven. In De Havekedrechter – Scheepvaart in en om Haastrecht (2010), uitgegeven door Historische Vereniging Haastrecht, staat het volgende over haar te lezen: “Wanneer ik naar Gouda fiets, kijk ik altijd even naar een woonboot die wat verscholen ligt in de voormalige turfhaven van Haastrecht” “Rond 1950 kwam in dit insteeckhaventje een woonboot te liggen: de Victoria Regia (bloemen naam). De verbouw tot woonboot werd in opdracht gedaan van Paul Keijzer, die hem voor zijn dochter kocht.”

Auteur Rob Anders vervolgt het artikel met een beschrijving van het scheepstype van de IJsselaak dat speciaal was ontworpen voor de vrachtaart over de Hollandse IJssel. Het genoemde insteeckhaventje leidde ooit naar het J.P. Smitsgemaal dat in 1929 ophield te bestaan. Het verhaal gaat dat de kolen voor dit stoomgemaal werden vervoerd door een IJsselaak, de latere Victoria Regia... In cultuurhistorisch opzicht ligt het woonschip dus op de juiste plaats.

Gestript

Guus' passie voor de woonboot uit zijn jeugd is groot. Terwijl velen hun oude woonschepen achteloos vervangen door drijvend beton, vecht Guus vastberaden voor het behoud. Opgebouwd rond 1950 bevat de Victoria Regia restanten van stijlelementen als een erker, glas-in-loodramen, paneeldeuren en een kastje van de kenmerkende Piet Zwart-Bruynzeelkeuken. Het zijn die details waar Guus helemaal voor gaat en het woonschip zo karakteristiek maken.

Omdat de staat van de opbouw niet best was, moest Guus zijn woonschip eerst strippen. Inmiddels bouwt hij weer op. Zo zijn kozijnen en muren grotendeels vervangen en is er een vaste kast met -uiteeraard- oude en nieuwe panelen geplaatst. Trots showt Guus de oude, gerestaureerde schuifdeuren met glas-in-lood die hij onlangs heeft ingehangen en wijst hij op de nieuwe dubbelglasruiten die klaarstaan. Maar dan glijdt er een zorgelijke trek over Guus' gezicht. Ondanks dat hij op de goede weg is, heeft hij voorlopig verdere activiteiten stilgezet. Guus stuitte een tijdje terug op een lek. Het casco blijkt vooral op de wind/waterlijn flinterdun. Dat komt doordat de Victoria Regia de afgelopen twintig jaar niet voor onderhoud uit het water is geweest.

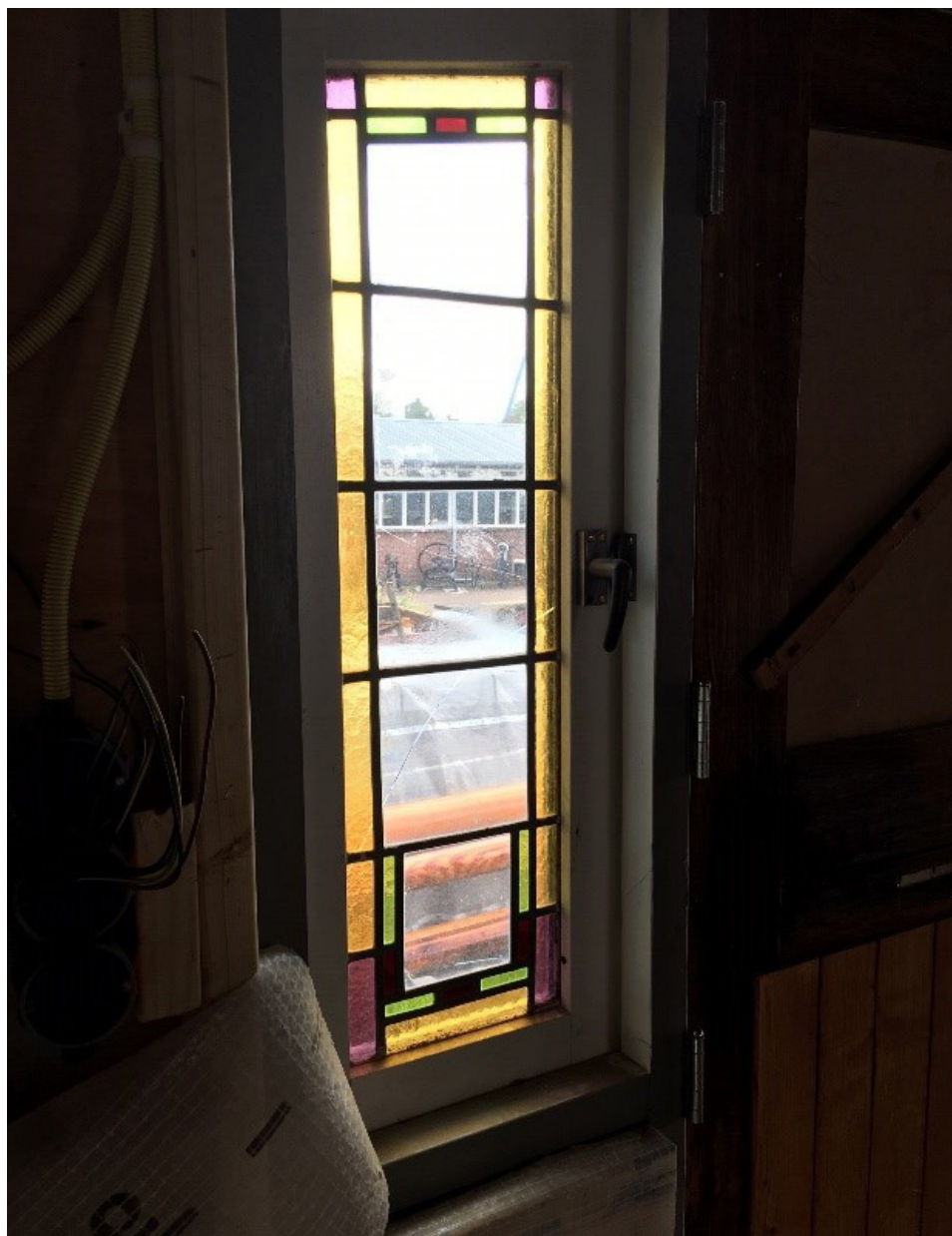
Guus beseft dat je niets hebt aan een puike opbouw als het drijvende fundament een wrak blijkt te zijn.

Op de helling bij de Museumwerf breekt binnenkort het uur der waarheid aan: is Victoria Regia's voortbestaan haalbaar of niet... Victory or die!

Wordt vervolgd

Voordeur met toeg. Dergelijke entrees zie je nog veel bij oude woonschepen. De Victoria Regia ligt op de helling waardoor er geen loopplank voor de deur ligt maar een ladder, in dit geval twee.

Glas-in-loodraam naast de voordeur, van binnenuit gefotografeerd. Die aan de andere zijde en van de deur zelf zijn in restauratie en worden op termijn teruggeplaatst.

Nieuwe vaste kast in oude stijl. De deur zat op een andere plek in de Victoria Regia.

*Dit kastje met elementen van Piet Zwarts
Bruynzeelkeuken en de originele gele tegeltjes
met zwarte bies is alles dat nog over is van de
oude keuken. Wand en kast behouden hun
plek in het nieuwe interieur.*

Merchandise

De nieuwe collectie bestaande uit Trui-mutsen, rode en blauwe t-shirts, overalls en fleecvesten is binnen! Spreek iemand van het bestuur aan in de Bolk of kijk op de website om jouw item te kopen.

FLEECEVEST
€32,50

OVERALL
€37,50

T-SHIRT
BLAUW & ROOD
€7,50 /STUK

TRUI MUTS €6,50

Algemene Informatie

Stichting tot Behoud van de BU130

Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

- Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

- Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.
- Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin oktober tot begin december:

- Tijdens de stichtingsweekenden, bij temperaturen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, truien en warme chocolademelk met slagroom.

Contact

Stichting tot behoud van de BU130

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft
email: info@bu130.nl
website: www.bu130.nl

Iban: NL49INGB0003030194
KvK: 41145242

Bestuur

Voorzitter:

Rudy van der Zwan
06-40948776

Secretaris:

Rudy van der Zwan
06-40948776

Penningmeester:

Jan Siblesz 06-26945148

Commissaris Onderhoud:

Mees van Wetten 06-20266808

De opleiding

Om met het schip te kunnen varen zijn altijd minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat In Opleiding (MIO) en Schipper In Opleiding (SIO), waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud

Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

Activiteit	Studentenprijs
1 dag	€210
Weekend (2 dagen)	€350
3 dagen	€425
4 dagen	€500
5 dagen	€575
6 dagen	€650
Week (7 dagen)	€725
Inschrijfweekend (*)	€12,50
Bikkelweekend (*)	€7,50
SIO's (*)	€5,00
Maat (*)	€5,00
Schipper (*)	€5,00 (**)

(*) per persoon per dag, (**) vrijwillige bijdrage

Om voor de studentenprijs in aanmerking te komen, moet de meerderheid van de bemanning, exclusief schipper en maat, uit studenten/scholieren bestaan.

Geen student meer? Vraag dan de prijs op bij de secretaris van de Stichting.

Algemene Informatie

Vereniging Vrienden van Trui

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die als hoofdtak de promotie van de botter BU130 heeft en zich een grote betrokkenheid tussen haar leden en de botter tot doel stelt. VVT is opgericht in maart 2002 en onder haar verantwoordelijkheid vallen onder meer: het uitgeven van de Bulletalie, het onderhouden van contacten met sponsors en het aanleveren en verkopen van promotiemateriaal. Voor vragen of opmerkingen aangaande de vereniging of het lidmaatschap kunt u altijd contact met ons opnemen.

Contact

Vereniging Vrienden van Trui

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft
email: vvt@bu130.nl
Iban: NL44 INGB
0009 3560 42
KvK: 27251440

Bestuur

Voorzitter:
Reinout Wiersema

Secretaris
Queryn Waller
Isabel v/d Leijé

Penningmeester:
Sven Dobbe

Contributie

De contributie bedraagt voor studenten €7,50 en voor niet-studenten €15 per kalenderjaar. Wil je betalen per automatische incasso? Vraag dan om het formulier.

Adreswijzigingen

Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per e-mail sturen aan VVT.

Bulletalie

Heb je wat leuks meegemaakt op of rondom Trui en wil je dit graag vertellen in de Bulletalie, mail even naar bulletalie@bu130.nl met je (potentiële) stukje.

Opkomend Tij

18 december	Botterborrel
22-24 december & 27-31 december	Soosklusperiode Trui
6 januari	Botterborrel
15 januari	Botterborrel
1-9 februari	Hellingweek Trui
3 februari	Botterborrel
12 februari	Jaarvergadering VVT @Bolk om 20:00
19 februari	Botterborrel
2 maart	Botterborrel

Vereniging Vrienden van Trui
Coenderstraat 1 2613 SM Delft

